

130 let

Sboru dobrovolných hasičů v Nadějkově

1880 – 2010

Stručná historie hasičství

Dobrý sluha, ale zlý pán. To je stručná definice ohně - živlu, který provází člověka od samého počátku lidské společnosti. Oheň byl zdrojem světla a tepla, chránil před dravou zvěří, měl své místo při přípravě jídla, pomáhal mýtit lesy a měnit je v úrodné pole, tavil rudu a vyrábět kovové nástroje. Nebezpečí ohně se projevilo v okamžiku, kdy nad ním člověk ztratil vládu, kdy se změnil v požár, ničící výsledky lidské práce.

Se začátky bojů s ohněm a snahy o jeho ovládnutí se setkáváme již v 10. stol. př. Kr., kdy stavitel Vitrius žijící za Caesara a Augusta popisuje, že již před 200 lety př. Kr. učený Ktesibius z Alexandrie zhotovil první pístové čerpadlo. Tyto stříkačky byly používány v Egyptě, Římě a Římany obsazeném území – s různými vylepšeními se používaly v podstatě až do 18. století.

S hospodářským rozkvětem a rozvojem řemeslnické činnosti začala vznikat velká středověká města. S jejich rozkvětem se úměrně zvyšovalo i nebezpečí požárů. Valná většina městských, ale i venkovských domů bývala buď celá dřevěná, nebo měla střechy kryté šindelem; na půdách, v průjezdech a na dvorech bylo množství sena, slámy, dříví a jiných snadno hořlavých látek. Pro obyvatelstvo bývaly požáry velkým nebezpečím. Nedostatek vody, malé znalosti lidí, kteří se požár snažili uhasit, nedostatek hasebného náradí, to všechno vedlo k tomu, že oheň často zničil celá města i vesnice, která se potom z takového neštěstí nemohla dlouho vzpamatovat.

Velké požáry vedly k tomu, že panovníci či představitelé měst začali vydávat směrnice, jak požárům zabráňovat a jak je hasit. Zde hrály velkou úlohu řemeslnické cechy – těm bylo přesně určeno, jak mají být k hašení vybaveny, a byl jim i přidělen přesný úkol, jak při likvidaci požáru postupovat. Takováto nařízení se objevují například ve statutech města Prahy ze 14. století pod názvy De Igne, Anzeige der Branddrohung, Diebstahl während des Brandes. Obdobně pak tomu bylo v následujících stoletích na feudálních panstvích.

V 15. a 16. století se začal klást důraz i na požární prevenci. Pro jednotlivá panství, zámky a města se objevovaly hospodářské instrukce a selské řády, které obsahovaly i tehdejší požární nařízení. Bylo například zakázáno v noci chodit s otevřeným ohněm – loučí – do maštalí, stodol a chlévů. Směly se používat pouze lucerny. Zakazovalo se vypalování lesů, uskladňování slámy, smetí a pazdeří blízko pecí a komínů. Len a konopí se nesmělo sušit doma, ale nejlépe někde „při lázni“. Velká pozornost se věnovala zejména komínům. Povinností purkmistra nebo rychtáře bylo tyto

pravidelné kontroly provádět. U koho bylo uznáno, „že by komín byl zlej, ten ať netopí, až se to opraví“.

Velmi důležité bylo také včasné oznámení vzniku požáru. Na strážních věžích ve městech byly proto každou noc stavěny vachterské hlídky a po-noční, placení městskou správou. Jejich povinnosti byly přesně stanoveny a přesně stanoven byl i způsob vyhlásování poplachu.

S postupujícím časem byly požární instrukce v podstatě stále stejné, jen byly podrobnější. Nejpodrobnější řády měla pražská města z let 1611, 1636, 1638. Požární řády měla i další města, jako třeba Chrudim (1510), Kutná Hora (1559, 1673), Jihlava (1613) a další. Snahy Marie Terezie vytvořit pevný, centralizovaně řízený stát se promítly i do požární ochrany, když 21. srpna 1751 vyhlásila „Řád k hašení ohně pro města zemská, městečka a dědiny markrabství moravského“. Pro Čechy byly vydány patenty dva a to 3. února 1755 pro královská města pražská a 22. září 1755 pro venkov. V těchto řádech byla obsažena nařízení o tom, jak vyhlášovat poplach při požáru, kdo byl povinen při hašení pomáhat a řídit záchranné práce a jaké byly pokuty a tresty za neuposlechnutí těchto nařízení.

Její syn Josef II. pak vydal nové požární řády s platností pro naše země, a to 25. července 1785 požární předpis pro Čechy, Moravu a Slezsko, v roce 1787 pak Požární řád pro markrabství moravské a vévodství slezské. V těchto řádech jsou mnohem podrobněji vypsány povinnosti obyvatelstva při požárech, zejména pak povinnosti řemeslníků – cechů a zdůrazněna zejména odpovědnost představených obcí za zajišťování požární bezpečnosti.

Po roce 1848 byly vydány říšské zákony číslo 105 a 142 a roku 1873 zákon č. 15 platný pro markrabství Moravské, kterým se vydává „Řád policii požárové a řád hasičí“. Stanovil, aby v každé obci, která má více než 50 domů, byl zřízen hasičský dobrovolný sbor. Iniciátory založení měli být starostové a obec měla pořádit nejnutnější výstroj a hasičí zařízení. Hlavní zásady tohoto řádu platily až do roku 1941.

Podle vydávaných požárních nařízení musela mít každá obec připraveny háky, sekery, žebříky a primitivní stříkače. Každý cech měl určeno, jakým způsobem se má zúčastnit hašení. Kde cechy nebyly, tam se hasební povinnost týkala všech. Také bylo povinností obyvatel mít v každém stavení určitý počet věder určených k hašení.

Důležitou změnu přinesl vynález parního stroje, který velmi ovlivnil rozvoj požární techniky. Parní stříkačky byly velmi výkonné a umožňovaly dopravit vodu na větší vzdálenosti. Byly ale hmotnější, drahé a vyžadovaly odbornou obsluhu – strojníka. To vedlo k tomu, že ve velkých městech a závodech byly ustavovány skupiny profesionálních pracovníků, které měly na starosti hašení požárů. Než ale byly tyto jednotky vyčleněny pouze k hašení požárů, uplynulo ještě mnoho let.

Například Praha ustavila svůj první placený hasičský sbor 16. srpna 1853 z 30 metařů. Ti po výcviku byli i nadále metaři, lišili se pouze červenou

páskou na rameni. Až v roce 1866 přestali mít povinnost zametat ulice a věnovali se pouze požární ochraně. Členové pražského sboru měli i velký význam pro další rozvoj dobrovolného hasičstva v českých zemích, neboť měli povoleno provádět výcvik v mimopražských hasičských sborech. Předchůdcem tohoto placeného sboru pražského byly stálé požární zálohy. Protože při vypuknutí požáru trvalo poměrně dlouho, než se jednotlivci určení k hašení dostali k ohni, bylo v roce 1821 rozhodnuto zřídit stálé požární zálohy v místnostech staroměstského obecního domu. Cechovní mistři museli do těchto požárních záloh pravidelně vysílat své tovaryše – cechy hrály v historii boje proti požárům opravdu velmi důležitou roli.

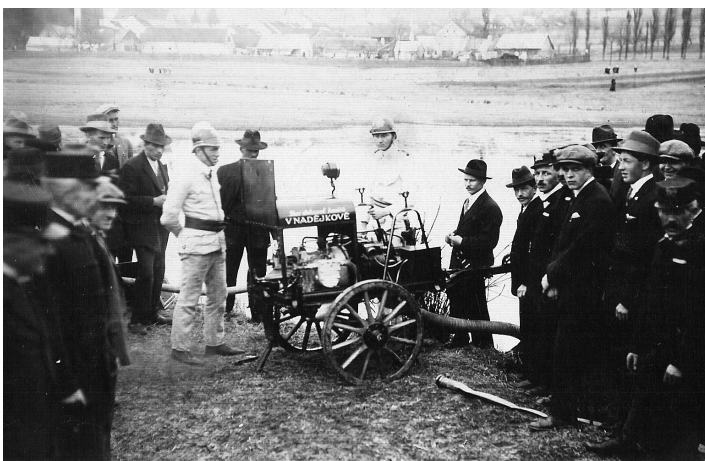
Revoluční rok 1848 a zejména pád Bachova absolutismu přinesly v Rakousku jisté uvolnění, mezníkem byl zejména zákon č. 135 z roku 1867 o právu shromažďovacím a spolkovacím. V menších městech, která neměla peníze, aby si vydržovala placené hasičské sbory, docházelo postupně ke sdružování nadšenců, kteří pod vlivem humanistických ideálů a národního i demokratického hnutí ustanovovali první dobrovolné hasičské sbory. Tito nadšenci věnovali svůj volný čas i nemalé prostředky službě a pomoci spoluobčanům nejen při boji s požáry, ale i při jiných mimořádných událostech, jakými byly například povodně.

V roce 1876 byl vydán protipožární zákon pro České království. Na svém prvním sjezdu v srpnu 1876 přijímají čeští hasiči rozhodnutí o ustavení České zemské hasičské jednoty, jež se však nepodařilo realizovat. Proto postupně přistupují k německé Ústřední zemské hasičské jednotě království Českého založené roku 1878 v Teplících. V únoru 1881 se po řadě především národnostních neshod uvnitř jednoty schází ustavující valná hromada české Zemské ústřední jednoty království Českého, která pak existovala až do roku 1919. Poté se organizace ujímá československý stát, kdy na valné hromadě 9. června 1919 byla za účasti 369 delegátů ze 120 žup „Zemská ústřední hasičská jednota království Českého“ přejmenována na „Českou zemskou hasičskou jednotu“.

Po vzoru měst se hasičské hnutí v druhé polovině devatenáctého století začalo šířit i ve venkovských obcích. Zakládání dobrovolných hasičských sborů mělo také velký význam pro národní cítění a vlastenectví. Shromáždění a cvičení hasičů byla nejen příležitostí k přípravě lidí pro boj proti požárům, ale byla využívána k rozvoji národního života, ke zvyšování vzdělanosti a k všeobecné národní osvětě. Většina hasičských sborů zakládala vlastní knihovny s odbornou i beletristickou literaturou, rozšiřoval se kulturně společenský vliv. Při mnoha sborech se zakládaly divadelní soubory, organizovaly se plesy, čímž byl zejména i v těch nejmenších městech a obcích také rozvíjen společenský život spojený s bojem za národní osvobození.

Desatero českého hasiče

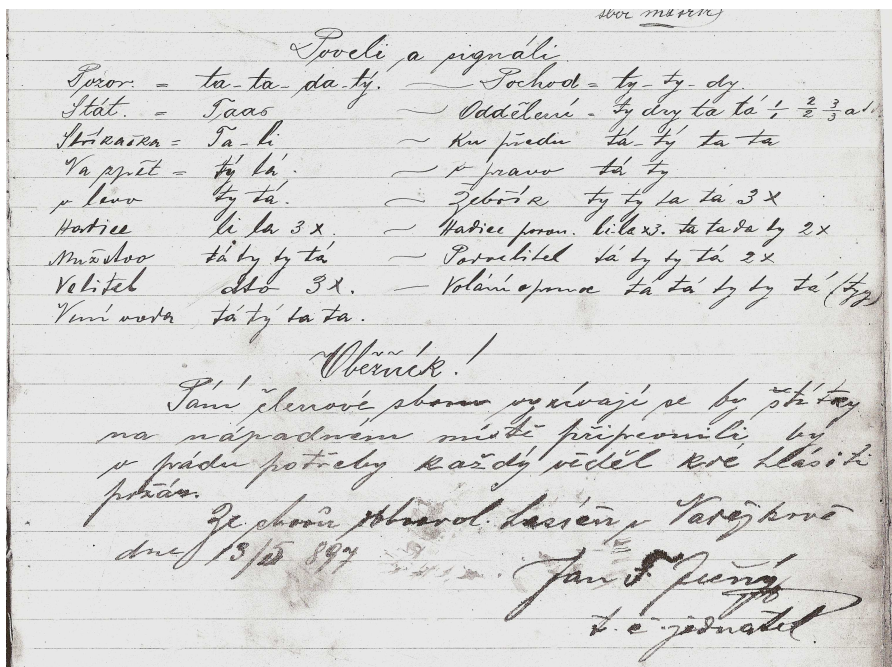
1. Nehledej v dobrovolném sboru hasičském ni zisku, ni slávy, nýbrž jen povinnosti bratrské pomoci v neštěstí.
2. Jsi-li hasičským dobrovolníkem, buď jím celou duší a celým tělem, nemáš-li dobré vůle, nejsi dobrovolníkem a jsi dobré věci na obtíž.
3. Buď obětavý a statečný, ale jednej vždy s rozvahou, zbytečně se nevydávej v nebezpečí a dbej v činnosti svého zdraví.
4. Jsi-li činovníkem, nevypínej se nad jiné, ale pamatuj, že ti, kteří tě zvolili, očekávají od Tebe činnost zvýšenou a všechny přednosti těla i duše.
5. Bratry své považuj za rodné, jsi-li vzdálenější, nepohrdej jimi, ale hled si jich povznésti.
6. Pamatuj, že na hasičském dobrovolníku se žádá povaha přímá, šlechetná a vlastenecká, v pospolitém jednání počestná a vlídná.
7. Užitečnost hasičského zřízení dokazuje se lépe skutky než slovy, ale zájmy hasičské dlužno vždy a všude slušným způsobem hájiti.
8. Nevyvolávej ve spolku různých sporů a pohoršení, ale přičiň se kvůli dobré věci, abys všeliké neshody přátelským způsobem zamezil nebo usmířil.
9. Máš-li na sobě čestný stejnokroj hasičského dobrovolníka, pamatuj, že nevhodným způsobem a chováním nepůsobíš hanbu jen sobě, ale zařízení, jehož odznak nosíš.
10. Jsi-li členem hasičské dobrovolnosti, pak se tímto desaterem řiď a pak budeš dobrým hasičským dobrovolníkem.

Cvičení s motorovou stříkačkou u rybníka Vratislav v roce 1927

či ve Slavonicích. Často se objevoval i na morových sloupech ve společnosti morových patronů, jak je tomu třeba v Poličce, Hostivících nebo Velvarech. Jeho obraz najdeme ve velehradské bazilice, jeho socha zdobí hlavní oltář kostela v Borovanech.

Také Praha má několik významných uměleckých památek svatofloriánského kultu. Dominuje mezi nimi světčova socha od I. F. Platzera z poloviny 18. století na nároží domu U zlatého anděla na Staroměstském náměstí, známějšího asi restaurací U prince. K zajímavostem patří i jeden z bočních oltářů ve staroměstském kostele sv. Jakuba. Jako jeden z mála v Praze je zasvěcen sv. Floriánovi. Jeho donátorem byla v roce 1715 kominická dynastie Demartinů - její příslušníci dědili kominická privilegia od dob Rudolfa II. až do našeho věku a karlínský kominický mistr Hugo Demartini, císařský rada a protektor Kominické jednoty, byl na sklonku minulého století velitelem karlínského dobrovolného sboru a členem Zemské ústřední hasičské jednoty království Českého. Přesto však sv. Florián zdomácněl spíše ve venkovské komunitě.

Povely a signály – z dokumentů SDH Nadějkov, r. 1897

Počátky hasičstva v Nadějkově

Jeden z prvních ohňů v okolí Nadějkova byl zaznamenán v dubnu roku 1420, kdy byl husitskými vojsky vypálen Modlíkov, patřící ke tvrzi Nadějkov.

Dne 15. 8. 1756 byla za vpádu pruských vojsk vypálena celá obec Nadějkov včetně zámku.

Dne 14. 8. 1855 vznikl požár po úderu blesku. Shořela věž a střecha kostela.

...a psal se rok 1880..... když záře zakalila nebe na východě a kotoučové dýmu tamo se valili, tu naši občané zvěstili mezi sebou netušenou zprávu, že poblíže hoří. „ V nebezpečí života zachraň bratra“, ihned mezi lidem voláno a každý již spěchá ku straně ozářené, každý se obětuje, jak mladec, tak stařec pro bližního svého, vždyť v jednom plameni 54 stavení...

Právě toto neštěstí dne 1. září 1880, ve středu v 7 hodin ráno, kdy v nedalekém městě Jistebnici vypukl obrovský požár, bylo podnětem založení Sboru dobrovolných hasičů v Nadějkově.

Pražský rodák, nadějkovský lékař MUDr. Jan Moser se hned obětavě pustil do přípravných prací a už dne 5. září 1880 se konala první poradní schůze, na níž se přihlásilo prvních 22 členů. Za předsedu si zvolili právě Jana Mosera, pokrokového nadšence, který přes všechny nepřijemnosti a svízele trpělivě za svou myšlenou šel a náš sbor založil. Podpořili jej učitel Jan Ladecký, občané Kaufman, Fišl, bratři Steinerové a hraběnka Karolina Vratislavová – Kokořová.

Dva ze zakladatelů sboru: MUDr. Jan Moser a učitel Jan Ladecký

Složení zakládajících členů

Výbor: MUDr. Jan Moser, velitel, Adolf Brož, předseda, Václav Chochole, místopředseda, Jan Ladecký, jednatel, Jan Chocholoušek, pokladník, František Duchoň, nadlezec, František Veřtat, I. četař, Jan Dušek, II. četař, František Dvořák, důvěrník

Členové: Josef Rych, Oldřich Kolář, Antonín Duchoň, Jan Jindrák, Jan Hrubant, Jan Koptiš, František Dvořák ml., Jan Pelich, Tomáš Janda, Jan Veřtat, K. Kadoch, Ant. Kolář, A. Cviger, Ant. Pelich, V. Vacek, Fr. Vacek, Leopold Šmelc a J. Kolář z Boučí.

Za členy dále přistoupili: Bruml a Smolka z Květuše, dále František Kejha, Jan Dvořák, Antonín Dvořák a Lad. Berger z Malé Chýšky.

Členové se usnesli, že kromě činnosti budou ročně připlácet peněžní částkou na hasičské náčiní a k tomuto účelu budou žádat o peněžní pomoc i od občanů. Sestavili stanovy sboru, které místopředsedství schválilo 29. listopadu 1880.

Příspěvky počínaje jedním zlatým věnovali podle možností a vztahu k hasičské myšlence občané nadějkovští, obec Nadějkov, obec Petřikovice, přispěvatelé z Jistebnice, bývalé Malé Chýšky a Klokočova. Značnými dary přispěla hraběnka Kokořová z nadějkovského zámku (*na fotografii*). Přispívali i měšťané z Prahy, rodáci z Nadějkova. Velkým příznivcem a podporovatelem sboru byl také předseda Zemské hasičské ústřední jednoty Království Českého JUDr. Jan Fikar, synovec bývalého nadějkovského faráře Antonína Čechoslava Fikara.

Jeho Veličenstvo císař pán náš věnoval sboru uznávaje velikou potřebu 80 zlatých. Za takto nabyté jmění byla pořízena výzbroj pro 30 mužům, nový stříkačský stroj od firmy Hekele z Vídně a nezbytné hadice. Stříkačka byla slavnostně vysvěcena dne 6. ledna 1881. Po 6 let se celý sbor vždy v tento den zúčastňoval služeb Božích. (1887)

Již tehdy byl sbor organizačně rozdělen na 4 sbory: 7 lezců s 1 nadlezcem, 5 bouračů s nadbouračem, na dvě čety stříkačnicků a s 10 muži a četou ochranného mužstva. Z rezného plátna byl zhotoven oděv mužstva. Aby výzbroj byla úplná, nakoupili přilbice, lezecké pásy, sekyrky, ochranné karabiny na spouštění s výše provazem 12 m dlouhým a speciální žebříky.

Vše bylo pořízeno za 438 zlatých. K ovládnutí tohoto dosti bohatého vybavení bylo nutno pravidelné cvičení mužstva podle speciálního určení a tím byl pověřen podvelitel.

První řádná valná hromada se konala 30. prosince 1880, byla na ní ustanovena noční požární policie a zvoleno nové vedení sboru: Adolf Brož, předseda, Václav Chochole, velitel, František Duchoň, podvelitel, Jan Jindrák, jednatel. Zakladatel sboru Jan Moser, který působil jako lékař v Jincích, a JUDr. Jan Fikar byli za své mimořádné zásluhy jmenováni čestnými členy. Touto událostí byla uzavřena samostatná etapa vzniku a založení Sboru dobrovolných hasičů v Nadějkově.

S obdivem sledujeme události i pozdějších let v životě členů a činnosti sboru, tak, jak je zaznamenáno v naší kronice. „Červený kohout“ škodil velmi často na polích, lesích, ale hlavně na obydlích. Lidé v boji s ničivými plameny získávali zkušenosti, často i draze zaplacené, když bojovali nerovný zápas.

Požárů zúčastnil se sbor 9krát, a sic v sousední Jistebnici třikrát – Rohozově – Pohoří – Hronově Vesce – Nadějkově – Hubově – a Šichové Vesce. Mimo to byl vícekrát volán poplašnou trubkou avšak kvůli vzdálenosti a nejistotě sešlo z toho. Při požárech však, kterých se zúčastnil, zajisté činil i divy, pracoval nadpřirozeně, s takovou obětavostí a láskou k bližnímu, ba i života nasazením. Doznal skutečně cenu a užitečnost sborů hasičských, jež do sebe zaujímají, leckdes, utrževši nezaviněnou ránu, a popáleninu, nedbaje útrap a svízele, které jemu překonávati bylo, vydávaje se takto všanc, pro bližního a majetek.

Mimo to sbor náš zúčastnil se 3 župních sjezdů – v Táboře – v Sedlčanech – v Sedlci, na všech těchto bral podílu při poradách o zvelebení a zdokonalení se sborů hasičských, dále při veřejných cvičeních nabyl mnohých praktických výhod, dále zúčastnil se rozličných sousedních slavností – v Milevsku – Sedlci – Obděnicích – a Jistebnici. Pak běže sbor náš podílu při slavnostech domácích, jak církevních, tak i veřejných, pořádá plesy i zábavy – při nichž dovede vždy obecenstvo řádně a nenuceně bavit. Dále odebírá časopis „Věstník“, ve kterémžto nemalý prospěch sboru kyne. Konečně doprovodiv více občanů jemu milých ku věčnému odpočinku na hřbitov, ba ještě jiných dobrých skutků prokázav vždy ochotně, nezištně, dobrovolně, nehledě i velkých obětí, jež sebou nesly, jen aby došlo se cíle jemu vytknutého, a heslo jež sobě bral za účel – jeden za všechny a všichni za jednoho – platilo jemu pro vždy. (1890)

Žalostnou upomínkou pro naše předky byly následky hrozné katastrofy, která Nadějkov postihla dne 17. dubna 1893 – požáru, který vznikl ve stáji hostince Abrahama Pollaka a jemuž padla za oběť celá východní část náměstí. Shořelo 15 obytných stavení, stodoly, stáje s dobyt看em. Ničivým plamenům neunikl ani čeledín spící ve stáji.

Nicméně dostáli úkolu svému hasiči naši společně s bratrskými sbory Jistebnickým a Drahnětickým. Škody byly veliké; zmírněny byly pojištěním pohořelých, milodary a peněžitými podporami šlechtných

dobrodinců blízkých i vzdálených, celkem tedy přijato 3007 zl. 16 kr., což všechno do posledního krejcaru na podpory vydáno. Zaplat' Bůh.

Pohořelí za pomoci této i pojistného vystavěli pěkné domky a tím stalo se chatrné městečko Nadějkov všem přívětivým a zbrusu novým městysem. (1893)

Po této tragédii výcvik mužstva značně pokročil. Jen v následujícím roce bylo konáno 20 cvičení, doplnilo se hasičské náradí z podpory zemského fondu ve výši 140 zlatých. Bylo mnoho podporovatelů a majetní se stávali čestnými přispívajícími členy. Aktivita členů se projevovala nejen na cvičeních, ale i účastí na slavnostech pořádaných nadějkovskou obcí, na župních sjezdech, které i sám náš sbor zajišťoval pro župní jednoty okresu Votice – Sedlec.

Hasičské hnutí bylo projevem vlastenectví, které kronikář sboru řídicí učitel Čeněk Bohuslávек vyjádřil veršem:

*V době zmatků, převratů a bojů, Český hasič ať je mužem celým,
jež se vedou nyní ze všech sil, uvědoměným a moudrým dost,
třeba mít vlastní přesvědčení, aby stačil na ten úkol velký,
uůli nezloinnou a jistý cíl, jež mu chystá budoucnost.*

Učitel'ský sbor školy v Nadějkově, Čeněk Bohuslávек dole uprostřed

Někteří ze zakládajících členů sboru byli odvedeni bojovat za zájmy císařského mocnárství v 1. světové válce a ne všichni se z válečné vřavy vrátili.

Členů sboru si spoluobčané vážili a jeho činovníci požívali za nezištnou a obětavou práci úctu. Kéž bychom na tuto tradici navázali.

Historie sboru v číslech a faktech

Dne 29. 11. 1880 byly místodržitelství v Praze schváleny stanovy sboru a zakoupena výzbroj pro 30 členů a 50 m hadic.

Dne 7. 12. 1880 byla zakoupena hasící ruční stříkačka od firmy Hekele z Vídně za 350 zl., dále 3 plechové přilbice a 4 m gumových hadic. Dříve zakoupené hadice byly konopné a oděv z rezného plátna.

Dne 6. 2. 1881 byl uspořádán první hasičský ples.

Dne 3. 3. 1888 byla uzavřena smlouva mezi hasičským sborem a obecním úřadem o převedení hasičského inventáře do majetku hasičského sboru. Při jeho poškození při zásahu hradí opravu obec Nadějkov, v jiných obcích hradí opravu ten obecní úřad, v jehož obvodu se zasahovalo. Při případném rozpadnutí se sboru přechází inventář zpět do majetku obce.

Dne 10. 6. 1891 obdržel sbor 100 zl. podpory od zemského výboru na zakoupení inventáře.

V roce 1892 měl nadějkovský sbor 30 členů činných, 1 čestného člena, 5 zakládajících a 28 ochranných.

V roce 1901 měl sbor 31 členů činných, 1 čestného, 5 zakládajících a 20 ochranných.

Hasičský sjezd v Nadějkově, 1913:

Jsou zde: Kaprál Fr. ze drah, Havel st., Koptiš, otec Hermové, Dvořák, vedle Polívka, Mašek, otec stavitele, Kálal hostinský, Dušek, Volšanský st., Duchoň, otec listonoše, Janda, otec Janouchové, Kříž ze drah, otec Farové, V. Janda, hostinský a dlouholetý velitel, učitel Ppér, Pilař, otec Pitnerové, Kaprál z růžku a Janoušek.

Do 1. světové války bylo odvedeno 16 členů hasičského sboru. Čtyři z nich se navrátili ještě před skončením války, pro nemoc nebo zranění.

V roce 1918 měl sbor 40 členů, z války se v tomto roce vrátilo 6 členů sboru, jeden v roce následujícím, jeden zůstal nezvěstným.

V roce 1920 byl zvolen velitelem Václav Janda, starostou Fr. Dvořák, obuvník, podvelitelem Fr. Švehla, jednatelem Antonín Pilař.

V roce 1929 měl sbor 37 členů činných, 2 přispívající, 3 ochranné. Ženský oddíl čítal 14 členek. Hasiči měli i dramatický odbor, který dvakrát sehrál divadelní představení „Falešná kočička“.

Dne 11. 3. 1931 byly obecní radou schváleny nové stanovy sboru.

K 31. 12. 1931 měl sbor 40 členů, z toho 11 žen. Velitelem byl listonoš Jan Koptiš, starostou pekař Josef Kaprál, pokladníkem pekař Čeněk Zdeněk a jednatelem František Mára st. z čp. 87.

K 31. 12. 1935 měl sbor 21 členů činných, 9 přispívajících a 6 žen. Náčelnicí žen byla Antonie Duchoňová, švadlena.

V roce 1937 měl sbor 28 členů činných, 12 přispívajících, 10 žen a 6 členů jinošské družiny.

Ke konci roku 1949 byl do hasičské zbrojnice zaveden elektrický proud.

V roce 1951 byl zvolen předsedou František Mára. Sbor měl 45 členů.

V roce 1961 měl sbor 47 členů. Velitelem byl Jan Kvasnička, předsedou Josef Jindrák z čp. 88, cvičitelem Jiří Mendl z čp. 85, preventistou František Mára z čp. 87, jednatelem Bedřich Havel, pokladníkem Antonín Lalák.

V roce 1975 se začalo budovat koupaliště v rybníce Mlýnský, v roce 1977 se započalo s výstavbou nové požární zbrojnice.

Členové sboru odpracovali v šedesátých až osmdesátých letech v obci tisíce brigádnických hodin, např. při budování kanalizace, veřejného osvětlení, stavbě koupaliště, hřbitova, výsadbě parku na náměstí, prodejny potravin, adaptaci zámku na školu, výstavbě polytechnického pavilonu, mateřské školy a dětského hřiště. Podíleli se na rozšíření sálu, obecního rozhlasu, stavbě nové požární zbrojnice. Organizovali řadu kulturních akcí – přednášky, besedy, plesy – a sběr železného šrotu.

Při 100. výročí založení sboru v roce 1980 měl 56 členů, předsedou byl Jaroslav Volšanský, místopředsedou František Votruba a velitelem Jan Votruba.

V roce 1990 měl sbor 53 členů, předsedou byl Karel Mašek, místopředsedou František Votruba a velitelem Jan Votruba.

V roce 2000 měl sbor 68 členů, předsedou byl Karel Janouch, velitelem Pavel Jindrák.

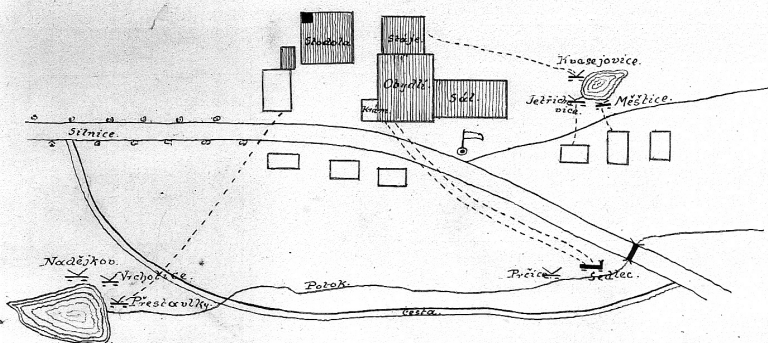
V roce 2010 má sbor 61 členů, předsedou je Jan Cimpa, Velitelem Josef Matějka.

Zásahy Sboru dobrovolných hasičů

4. 6. 1882 bylo poprvé použito nové stříkačky při požáru v Rohozově
12. 4. 1883 zásah v Pohoří u Kotašků. Zde se při hašení nachladil a na následky později zemřel Jan Koptiš.
12. 5. 1885 v Jistebnici při požáru 10 stavení. Zde se sboru dostalo písemného poděkování od obce Jistebnice za obětavost a uchránění od požáru dalších stavení a starého zámečku
- roku 1886 zásah u Křivance v Jistebnici
21. 9. 1889 v Nadějkově čp. 46, kdy byl požár omezen proti rozšíření na okolní přilehlá stavení
26. 6. 1888 u Komendů v Hubově
1. 7. 1889 v Šichově Vesci při požáru 3 stavení
16. 4. 1891 při požáru v Hodkově
4. 5. 1891 k požáru 11 stavení v Drahněticích se sbor nemohl dostavit, neboť žádný z majitelů koní neposkytl potahu k převozu stříkačky
2. 7. 1891 při požáru v Plechově
16. 12. 1891 v Nadějkově u Šimerů v čp. 16
17. 4. 1893 vznikl požár ve stáji dolejšího hostince Abraháma Pollaka za pachtýře Plicha a rozšířil se na celou východní část náměstí a ulice Fikarovy. Plameny zničeno 17 domů. U obchodníka Kaufmana ve stáji uhořel dvaadvacetiletý čeledín Josef Rych, syn chudé vdovy z Hronovy Vesce. Pomoc poskytl i sbor Jistebnice a Drahnětice.
16. 5. 1892 při požáru v Kvašťově
3. 7. 1892 zasahovalo 22 členů při požáru 2 stavení v Plechově. Popálený Jan Rych od pojišťovny obdržel 14 zlatých.
4. 10. 1892 u Petru v Hubově
29. 5. 1895 při požáru hospodářských budov na Duškance
22. 6. 1898 v Nadějkově při požáru tří stavení. F. Jíška, Ant. Rychové a M. Vackové
6. 8. 1899 při požáru v Kavšťově
18. 7. 1901 v Kvašťově u Karla Steinera
8. 9. 1901 u V. Hůzla v Petříkovicích
25. 7. 1902 u V. Kortana v Brtci (stavení, chlévy)
25. 2. 1903 při požáru mlýna u J. Broučka v Hubově
25. 7. 1903 v Brtci u V. Kortana
3. 9. 1906 u F. Maška, nájemce dvora Vlksice, kde shořely stodoly, sklady s obilím i kůlny s hospodářskými stroji
2. 6. 1909 u Tom. Mrázka, mlynáře ve Starcově Lhotě, kde shořel mlýn a hospodářské budovy se stroji
10. 6. v Pohořelici po úderu blesku do domu p. Matušky
8. 11. 1910 u Rozencveiků v Nadějkově
6. 6. 1913 u M. Součkové v Klokočově (stavení)

Nástin požáru

dne 24. měsíce *července* 1913 v *Jetřichovicích*.

Popis požáru

dne 24. měsíce *července* 1913 v *Jetřichovicích*.

1. V kterou hodinu vznikl požár a u koho?	<i>o 10. hod. noční.</i>
2. Kdo upozoroval požár nejdříve, a jak byl učiněn poplach?	<i>Žgnác Hlorical, roč. Přelčkovice. - Trubácem.</i>
3. Která byla příčina požáru?	<i>Zalobem.</i>
4. Popis budovy, v níž požár vznikl. (Číslo domu, druh budovy, druh stavby a krytu, co se nalezalo v budově.)	<i>Č. Starba zděná, obýtl. pochodová, křovina šindelová a dořková. Oběti, sláma, seno, kupačky srovi a málytek.</i>
5. Od koho dostalo se pomoci ohroženým osobám a věcem před příchod. hasičův?	<i>Od místního hasič. sboru a okolních občanů.</i>
6. Popis okolních budov (jako u 4.).	<i>Okolní budovy zděné a dřevěné; křovina dořková.</i>
7. Kdy (hodiny, minuty) dostavil se k ohni sbor?	<i>o 1/2 11 hod. noční.</i>
8. Kam se rozšířil požár do příchodu sboru?	<i>Zachvátil všechny budovy tohoto čísla.</i>
9. Kterým předmětům hrozilo nebezpečí?	<i>Nábytku u čítele p. Štíborů v I. patře.</i>
10. V čem záležela hlavní úloha sboru?	<i>Udávovali rozšíření požáru.</i>
11. Byli zachráněni lidé, zvířata, cenné věci?	<i>Vše.</i>

Vzor T. — Nakladem znaného aut. hasičského jednoty kř. Českoř. — Tiskl. Bz. Pořizová v Hradě K.ř.

Popis požáru v Jetřichovicích, za jehož uhašení obdržel sbor pochvalu.

2. 7. 1913 u Josefa Frídla v Petříkovicích, kde shořelo stavení, kůlny i stáje
 24. 7. 1913 u T. Tupého v Jetřichovicích, kde shořelo stavení, stáje i stodola.
 Zde sbor obdržel písemnou pochvalu, zveřejněnou i v časopise Český Jih
 4. 4. 1916 u Jana Součka v Křenových Dvorech, kde shořelo stavení, stáje i stodoly
 22. 9. 1916 u Pejšů a Koubků v Kvašově
 5. 11. 1920 při požáru stáje a stodoly na Větrově
 28. 6. 1923 u Frant. Volšanského na Kvašově
 28. 6. 1924 u Kofroňů na Busínech
 2. 10. 1925 u Bláhů ve Starcově Lhotě (stoh slámy)
 16. 10. 1925 u V. Matušky v Křenových Dvorech
 11. 1. 1926 u hostinského Houdy na Cunkově
 17. 11. 1927 u Divišů ve Zvěstoníně
 29. 3. 1928 u Jana a Josefa Nováka a L. Fary ve Zvěstoníně, kde shořela dvě obytná stavení, tři stáje a tři stodoly
 1. 7. 1928 u Turnovců v Plechově
 27. 6. 1929 u V. Petra v Hubově
 22. 6. 1933 při požáru panské cihelny v Nadějkově a téže noci u M. Maninové v Kališti
 2. 10. 1933 v Nové Vsi
 4. 5. 1934 při požáru v Chyškách zasahovalo 24 sborů u 6 hořících stavení, bylo zde zraněno 18 členů.
 15. 6. 1935 u Boh. Bardy v Nadějkově
 20. 9. 1936 u Čiperů v Chlumu
 6. 3. 1937 u Jana Šerého v Brtci
 16. 9. 1942 u Součků v Podchyšské Lhotě
 11. 1. 1945 po půlnoci vznikl požár u V. Součka v Nadějkově čp. 40. Pro velký mráz nebyla stříkačka uvedena do chodu, hasilo se ručně.
 5. 2. 1954 požár poloviny zámku v Nadějkově
 22. 8. 1956 u Fr. Dolejše v Mozolově
 4. 3. 1957 u Karla Bardy v Nadějkově
 22. 4. 1960 při požáru lesní paseky u Bezděkova
 13. 1. 1966 v Kališti při požáru skladiště Šlechtitelské stanice Větrov
 23. 7. 1970 k uhašení památné lípy u sv. Jana
 24. 7. 1970 při požáru lesa u samoty Toninger
 1. 5. 1971 u Františka Malíny v Kališti
 5. 10. 1972 hořel stoh v Kališti
 16. 8. 1973 při požáru skladu v Hubově – majetek JZD Petříkovic
 13. 6. 1974 u Čapků v Brtci
 10. 7. 1975 u Bendů v Hodkově

*Hasičské cvičení
v r. 1955*

Ukázky hasičské techniky při oslavách 100. výročí založení sboru

- 2. 5. 1977 u Busínů, kde dvě dívky zapálily paseku
 - 29. 6. 1980 při samovznícení uhlí ve sklepě školy
 - 22. 3. 1981 při požáru lesa u Záluží pod Chyškami, kde zasahovaly čtyři sbory
 - 16. 3. 1983 u M. Morávkové v Brtci čp. 28
 - 16. 3. 1983 v Brtci u Růženy Morávkové
 - 2. 5. 1987 v lese u Busínů
 - 28. 7. 1990 polní mez u Brtce
 - 5. 8. 1990 hořel sklad píce a slámy v Přestěnici
 - 13. 7. 1991 u Marie Dvořákové v Nadějkově
 - 23. 9. 1994 paseka u Busínů
 - 4. 11. 1994 lesní paseka v Bezděkově
 - 2. 5. 1995 les u Vratišova – Vráže
 - 23. 5. 1998 v Mozolově
 - 17. 10. 1999 v Nadějkově u Fr. Kříže
- v roce 2002 obdržel sbor poděkování za účast na záchranných pracích a likvidaci následků povodní podepsané ministrea vnitra a generálním ředitelem HZS ČR
- v letech 2001-2004 jsou v evidenci zásahy u čtyř požárů, bez podrobnosti
- 9. 4. 2007 les u Chlístova
 - 10. 4. 2007 les u Chlístova
 - 7. 7. 2008 Nadějkov, U špýcharu (hořelo auto)
 - 13. 7. 2009 Hubov – odstranění nebezpečného stavu rybníku Pilař
 - 21.5. 2010 Nadějkov, čerpání vody u čp. 32
 - 24. 5. 2010 les u Bezděkova

Oslavy a výročí:

8. 8. 1886 I. župní sjezd v Nadějkově
10. 6. 1894 účast při založení sboru v Chyškách
11. 7. 1897 účast 11 členů na sjezdu v Chyškách
12. 9. 1897 účast při založení sboru ve Střezimíři
26. 6. 1898 se konal v Nadějkově župní sjezd Votice; účastnilo se 170 členů ze sborů Malá Chyška, Neustupov, Prčice, Květuš, Ředice, Votice, Sedlec, Jistebnice, Drahnětice, Božejovice, Červený Újezd, Olbramovice, Obděnice, Vojkov.
25. 6. 1899 účast na župním sjezdu ve Vojkově
17. 6. 1928 sjezd hasičů v Nadějkově za účasti sborů St.rcova Lhota a Brtec
roku 1930 oslavy 50. výročí založení sboru v Nadějkově
13. 6. 1937 se v Nadějkově konal hasičský sjezd II. okrsku župy Sedlec za účasti 100 krojovaných členů. Z Nadějkova cvičilo 14 mužů a 14 žen.
22. 5. 1955 soutěž požárních družstev v Nadějkově s okolními sbory a účastí 80 krojovaných členů
Krojovaní členové našeho sboru se dále zúčastnili oslav 50., 75. a 100. výročí úmrtí spisovatele Prokopa Chocholouška v Nadějkově i Sedlci.

Z hasičského sjezdu II. župy Sedlec, 13.6.1937 v Nadějkově

Zleva: Jar. Pejša, Jar. Volšanský, Boh. Pinc, Souček z Kaliště, velitel Fr. Mára, Jos. Jindrák, Miroslav Petr, Štefan Kretik, E. Manina, P. Mendlová, P. Olejníková, M. Jandová – Janouchová, F. Raušic, F. Raušicová, Dvořáková L., Vlasta Křížová, A. Pešková, A. Volšanská, A. Stahlíková, Vojtěch Mára, V. Veřtat, Jan Koptiš, R. Sazimová, M. Mašková, Anča Duchoňová, velitelka žen, Božena Duchoňová, Markéta Kaprálová ze drah, Mil. Šváb, Frant. Fara (trubač) a Josef Havel.

Oslavy 100. výročí založení SDH

Předseda MNV Jaroslav Šitner, v civilu tajemník ONV tajemník Pelikán.

Oslavy 110. výročí založení SDH 13. 5. 1990

Nahoře zleva: Janouch Karel, Šváb Karel, Šitta Josef, Votruba Jan, Bláha V., Janouch K., Slaba Jos., Šitner Jar., Havelka Jos., Votruba Fr., Dvořák K., Mašek K., Fairaisl Rad., Sazima Vl., Smrčka Mir., Ctibor Z., Hovorka B. ml., Strouhal V., Bursík K., Prášek Jar., Kříž Pavel

Sedící zleva: Říha J., Šimek Fr., Volšanský J., Šváb Mil., Hovorka B. st., Cimpa St.

Klečící zleva: Němec Ant., předseda MNV, Duchoň Fr., Jindrák Pavel, Martínek Jos., Votruba Josef a Matěja Josef

Požární zbrojnice

Prvé zařízení bylo uskladněno v dřevěné kolně u Horychovy kovárně. Po jejím zboření od roku 1895 v nově postavené kolně při obecním domku čp. 74. Od 12. 12. 1928, kdy byla dostavěna již zděná nová hasičská zbrojnice vedle domku Františka Zdeňka v této zbrojnici. V roce 1979 byla dostavěna nová prostorná zbrojnice.

Inventář

Od roku 1838 kontribučenská stříkačka

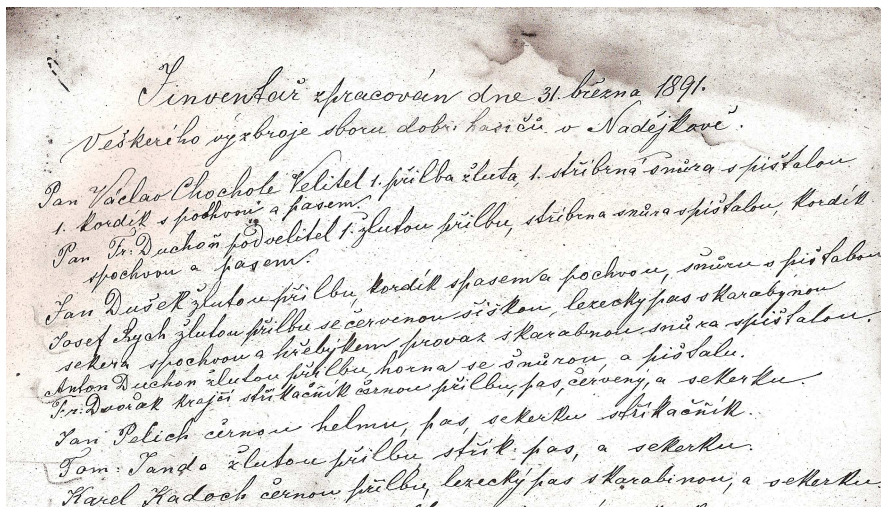
Od roku 1880 nová hasičská stříkačka za 350 zl.

Od roku 1927 nová motorová stříkačka za 40 tis. Kč

K 31. 12. vlastnil sbor kromě drobného inventáře jako žebříky, sekyrky, plátěná vědra, hadice apod. dvoukolovou motorovou stříkačku za koňský potah, která byla později předělána k závěsu za auto, a pojízdnou ruční stříkačku pro koňský potah.

V roce 1961 byla přidělena z Písku nová motorová stříkačka DS 16, dvoukolová na gumách, přívěsná za základní auto Tatra 805. V roce 1979 automobilová motorová stříkačka PPŠ 12. Stará motorová stříkačka byla téhož roku převedena požárnímu sboru do Starcovy Lhoty. Tatra 805 dána do šrotu.

Dnes mají hasiči v používání nákladní auto AVIE 21 s přívěsným vozíkem a cisternu CAS Škoda 706 RTHP.

Začátek soupisu inventáře z roku 1891

Současnost SDH Nadějkov

Jednotka SDH obce – jednotka zřízená zpravidla jako organizační složka obce, kde výkon služby vykonávají dobrovolně členové jednotky SDH obce, kteří mají s obcí uzavřen pracovně právní vztah nebo jinou smlouvu o členství v jednotce.

Jednotka SDH obce Nadějkov byla podle těchto pravidel, uvedených v § 29 odst. 1 písm. a) a § 68 zákona č.133/1985 Sb. založena v roce 2009.

Členové ke dni 1.6.2010:

Václav Bláha (jednatel), Karel Bursík, Michaela Chocholová, Jan Cimpa (starosta), Stanislav Cimpa, Stanislav Cimpa ml. (zástupce velitele), Vladimír Čichovský, František Duchoň, Jaroslav Dvořák, Karel Dvořák, Radomír Fairaisl, Martina Fridrichová, Josef Havelka, Martin Havelka, Bohumil Hovorka, Ondřej Hulan (náměstek starosty), Josef Janouch, Karel Janouch ml., Karel Janouch st., Jiří Jílek, Jiří Jílek ml., Pavel Jindrák, Václav Kolář, Jan Kozák, Kamila Kozáková, Otto Kříž, Pavel Kříž, Karel Mašek, Josef Matěja (velitel SDH), Milan Matěja, Miroslav Mikeš, Lubomír Novák, Luděk Novák, Jitka Nováková, Michal Novotný, Roman Novotný, Jiří Peterka, Ilona Peterková, Jaroslav Prášek, Miroslav Prášek, Petr Prášek, Anna Říhová, Vladimír Sazima, Jiří Seidl, Leoš Seidl, Tomáš Seidl (strojník), Josef Slaba, Ladislav Slaba, Miroslav Smrtka, Michal Steinbauer (hospodář), Zdeněk Stibor, Rudolf Svoboda, Jana Šachová, Lenka Šachová, Jaroslav Šitner, Josef Šitta, Karel Šváb, Alena Tejnorová, Marek Volšanský, František Votruba, Jan Votruba, Vít Zděnovec.

Ukázka hasičské techniky při oslavách 120. výročí založení SDH

Sbor dobrovolných hasičů Brtec

V prosinci roku 1924 byla svolána schůze všech místních občanů a jednohlasně usneseno založit Sbor dobrovolných hasičů. Poté odeslány stanovy k potvrzení. Dne 19. dubna 1925 byla první valná hromada. V ní se přihlásilo 26 činných členů. Dne 16. června byla objednána stříkačka u firmy Stratílek. Místo pro stavbu skladiště daroval František Kolář na své zahradě a pode vsí byl vybudován rybníček. Stříkačka došla 8. ledna 1926, 17. ledna téhož roku byla vyzkoušena ku všeobecné spokojenosti. Cena činila 21 000 Kč a výstroj stála 10 000 Kč. Dne 24. května pořádal sbor slavnost založení a svěcení stříkačky. Kmotrami byly Marie Broučková z č. 4 a Josefa Vacková z č. 20. Tyto kmotry daly sboru do vínku každá 500 Kč. Prvním starostou sboru byl Jan Vacek, rolník z č. 20, velitelem Václav Fara z č. 24.

Prvního požáru se sbor zúčastnil 28. října 1925 u Marie Plavcové v č. 6, kde z neznámých příčin vznikl ve stodole oheň, ale v zárodku byl uhašen.

- 1928** koncem roku čítal sbor 29 členů činných a 9 členů přispívajících. Stejnokroje – uniformy byly plátěné rezné, těch se používalo při slavnostech a hlavně při cvičeních.
- 1935** v březnu 1935 byl zvolen nový starosta Josef Kortan a ten byl i cvičitelem. Soutěže se prováděly v okrsku. Soutěžilo se v prostných a to hlavně se sekyrkami a požárními žebříky. Naše družstvo mělo 19 členů. Na slavnost chodili členové hlavně do průvodu Božího těla.
- 1937** si sbor pořídil vycházkové uniformy, které jim ušil pan František Kříž z Petřívovic.
- 1938** 6. března o půl dvanácté hodině v noci vypukl požár u Jana Šerého v Brtci č. 26. Zásluhou místního sboru, který se svojí stříkačkou ohrožená stavení náležitě hájil, bylo zabráněno ještě další katastrofě.
- 1945** po odchodu starosty Josefa Kortana a velitele Františka Fary do pohraničí byly nové volby. Starostou byl zvolen Alois Vacek z č. 20 a velitelem Jan Šerý z č. 26.
- 1948** 5. dubna 1948 zemřel dlouholetý velitel sboru František Fara po těžké nemoci v nemocnici v Chebu.
- 1956** v březnu byli zvoleni předseda Jindřich Fara z č. 25, velitel František Fara z č. 29, strojník František Urban, jednatel Jaroslav Vacek z č. 6, pokladník František Novák z č. 15.
- 1964** 1. února dostal sbor motorovou stříkačku PS-8 zn Stratílek. Dále dostal sbor 9 pracovních stejnokrojů.
- 1966** místní JZD koupilo 18 vycházkových uniforem v celkové hodnotě 21 600 Kč. Jedna kompletní uniforma stála 1 200 Kč.
- 1971** v dubnu dostal sbor jinou stříkačku, opět Stratílek PS-8, ale novější typ.

- 1973** 16. srpna zasahovala naše jednotka při požáru skladu slámy v Hubově. Tím způsobem, že si vodu od potoka podávaly 3 stříkačky a to Petřikovice, Brtec a Starcova Lhota.
- 1974** 16. dubna večer kolem půlnoci hořelo v Brtci u Čapků. Pro nedostatek vody byly povolány cisterny z Nadějkova a Chyšek. Oheň postupoval velmi rychle, takže cisterny hlavně pak chránily č. 24 a č. 20.
- 1975** v březnu 1975 sbor dostal další novější stříkačku, a to z petřikovic se vším vybavením na dvoukoláku.
- 1996** po 40 letech odstoupil starosta i velitel. Proto byly zvoleni noví funkcionáři, a to starosta Jaroslav Vacek, velitel Stanislav Hejna, strojník Josef Vacek z č. 6, pokladník Jaroslav Čapek. Jejich zásluhou byl sbor rozšířen o nové mladší členy.
- 2007** 1. září se zúčastnili prvního okrskového cvičení v Nadějkově. Zároveň bylo ustanoveno i družstvo žen. Muži vybojovali II. místo, ženy I. místo.
- 2008** 24. května se zúčastnili okrskového cvičení u Hubova. Naše družstvo mužů obhájilo I. místo ve II. kategorii, ženy obhájily I. místo a obdržely putovní pohár.
- 2009** 25. dubna zkoušeli hasiči novou stříkačku „12“, kterou jim koupila obec Nadějkov za 40 000 Kč. Dále dostali 5 kusů zásahových obleků a 5 párů bot. Dne 13. července vyjžděli k rybníku Pilařák z Hubova, kde hrozilo protržení hráze, zde přečerpávali vodu.

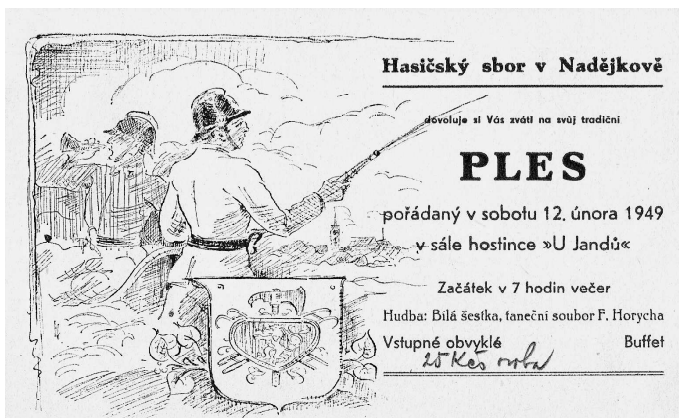
Sbor dobrovolných hasičů Starcova Lhota

Sbor byl ve Starcově Lhotě založen v roce 1929. V téže roce si občané svépomocí postavili hasičskou zbrojnicí. Když hasiči získali dostatek peněz, tak zakoupili i stříkačku a to potahovou na tzv. ruční pohon. V kterém roce není známo. V té době hasiči zasahovali u velkého požáru na Busínech a pak i na Chlumu. Novou, již motorovou stříkačku zakoupili až po válce v roce 1947, kdy ji též nechali vysvětit. Protože původní hasičská zbrojnice nevyhovovala, byla malá, tak se v letech 1972-3 postavila nová, tenkrát v akci Z. Zase to bylo za pomoci občanů a z větší části zapláceno Místním národním výborem v Nadějkově. Vedle garáže se udělala společenská místnost a autobusová čekárna.

Vlastní sbor dobrovolných hasičů měly také **Vratišov**, **Modlíkov** a **Petřikovice**. SDH Petřikovice byl obnoven v roce 2009.

Sponzoři SDH Nadějkov

Obec Nadějkov
Václav Strouhal, Pohostinství U Jandů
Marek Dvořák, DOSTA s.r.o.
Pavel Kříž, pneuservis Nadějkov
Parkhotel Mozolov
Miroslav Céza, zámečnické a stavební práce
Antonín Klatovský, autoservis

Fotografie na str. 1: Sjezd hasičů v Nadějkově v roce 1928

Nahoře zleva: Frant. Kaprál, Jan Kotalík, Václav Kaprál, František Mára, Josef Jindrák, Václav Šich, František Šváb; II. řada zleva: Josef Hrubant, František Mašek, Josef Eigr, Josef Dvořák, František Horych, Emanuel Macháček, Rudolf Janoušek, Marian Janda, Jan Mašík, F. Mára
III. řada zleva: Čeněk Zdeněk, Frant. Švehla, Václav Janda

130 let Sboru dobrovolných hasičů v Nadějkově

Z dobových materiálů: Kronika SDH Nadějkov (kopie), Kronika SDH Brtec (kopie), matriky, požárníků, brožura ke 100., 110. a 120. výročí SDH Nadějkov a 500. výročí obce Starcova Lhota sestavili Olga Černá, Jindřich Fara (Brtec) a Josef Benda (Starcova Lhota).

Použité internetové stránky: www.stechovice.info (historie hasičstva), www.dh.cz (desatero českého hasiče), sdh-chotec.ic.cz (sv. Florian)

V roce 2010 vydal SDH Nadějkov
tisk TRIA Olbramovice, náklad 400 výtisků